

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nivernensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

domino suo regnum intraverat, quorum prodicione occupaverat regni arces, imo etiam totum regnum, non solum omnibus bonis fecerit spoliari, sed animadvertens etiam in personas, eos in exilium destinaverit, & tandem fecerit mutilari. Audistis etiam & vidistis immanitatem ipsius, qualiter sacerdotes & alios precipitavit in mare, qualiter multos flammis exusserit, qualiter omnes & singulos flagellarit. Intelligere quidem vos credimus & pro firmo tenere quod si Christianis ejus oculus non pepercit, non parceret etiam Sarracenis, in quos tanto saeviret liberius, quanto se majus crederet obsequium prestare Deo, effundendo sanguinem paganorum. Qui enim in dominum suum & domini sui filium, qui eum de pulvere suscitavit, & erexit de stercore, conjuravit, & eum materna nititur possessione privare, malignaretur severius in alienigenas, imo in alterius ritus & observantiae disparis nationes, quarum sanguine suas sitit inebriare sagittas & gladium cruentare, & qui contra salutem animae suae Christianorum diripit spolia, si contra vos vel violentia vel astutia prevaleret, ad suum vos subsidium vanis promissionibus invitando, divitias vestras penitus exhauriret, & suis daret in praedam. Sane nec juramentum vobis nec promissiones aliquas observaret, qui juramentum nobis publice praestitum non servavit. Intelligentes igitur intelligite veritatem, & in solita progenitorum vestrorum & vestrae fidelitatis constantia permanentes, non subijciatis vos & vestros posteros jugo ejus: quod etsi videretur in initio leve, colla tamen gestantium in fine confringeret, & vel nullus vel inutilis esset poenitentiae locus, postquam cancer vitalibus irrepsisset. Cogitare debetis quod cum contra Sarracenos multi jam conjuraverint Principes Occidentis, & multa populi multitudo, assumpto crucis signaculo, in proximo disposuerit transfretare; si vos contra Christianos Marcoualdo, & Marcoualdum vobis contra Regem puerum contingeret adherere, in vos arma converterent; & Marcoualdus, cum vires eorum sustinere non posset, ipsos animo volens vel in vitus sanguine vestro placaret, & vitam suam redimeret morte vestra. Monemus igitur universitatem vestram, consulimus, & hortamur, per apostolica vobis

scripta districtè praecipiendo mandantes quatenus in hoc progenitorum vestrorum constantiam imitantes, nec ingrati beneficiorum quae vobis Reges Siciliae contulerunt, attendentes etiam mansuetudinem apostolicae sedis, quae vos non solum manutenere vult in bonis consuetudinibus, sed augere in devotione vestra & fidelitate regia persistatis, nec credatis promissionibus & fallaciis Marcoualdi, qui ad hoc solum promittit ut fallat, ad hoc fallit ut vos possit suae tyrannidi subjugare. Nos autem in defensionem vestram & expugnationem ipsius, dilectum filium C. tituli sancti Laurentij in Lucina Presbyterum Cardinalem, & venerabiles fratres nostros Neapolitanum & Tarentinum Archiepiscopos, & dilectos filios nobiles viros Ia. Marefalcum & O. de Palumbria consanguineos nostros, in regnum dirigimus cum exercitu copioso: ante cujus conspectum Marcoualdus subsistere, dante Domino, non valebit, sed cum universis sequacibus & fautoribus suis irreparabiliter contentur. Dedimus autem eidem Legato & omnibus nuntiis nostris districtius in praecipitis ut vos manuteneant & defendant, & in bonis curent consuetudinibus adaugere. Dat. Laterani.

NIVERNENSI EPISCOPO.

Per venit ad audientiam nostram, I. sacerdote de Naizin ordine Cisterciensi novitio intimante, quod cum adhuc esset in habitu saeculari, quidam servientes, quod quidam homo, quem querebant, abiisset, ab eo cum instantia quaesiverunt: qui cum ad quid eum quaerent ignoraret, illic eum esse respondit: ad quem locum illi protinus venientes, nec eum inveniunt ibidem, postea inventum alibi patibulo suspenderunt. Verum quia eum aliquantulum conscientia remordebat, bonae memoriae H. Bituricensis Archiepiscopo, qualiter factum fuerat, intimavit: qui eum a Missae celebratione prohibuit, donec uteretur consilio saniori. Nunc autem quoniam ad ordinem Cisterciensem se transtulit, a nobis misericordiam postulat & requirit. Cum igitur praefatus sacerdos in hoc commendandus existat quod a nobis duxit consilium requirendum, quia bonarum mentium est ibi culpam agnoscere ubi culpa non est; fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus

Epist. 217.
De absolutio-
ne sacerdotis,
qui hostibus in-
dicat homi-
nem, quem illi
laqueo strangula-
runt.

inquiras de præmissis diligentius veritatem, & si rem inveneris taliter se habere, cum ex hoc præfatus sacerdos dignoscatur nullius culpæ maculam contraxisse, auctoritate nostra des ei licentiam celebrandi. Datum Laterani.

VERONENSI EPISCOPO,
Romane Ecclesie Cardinali.

Epist. 228.
Vi pertinaces
hæretici puniuntur, & restituere volentibus gremium Ecclesie non præcludatur.

Licet in agro patris familias evangelici zizania sæpe pullulent inter messes, & vineam domini Sabaoth interdum nitatur tinea demoliri; sic tamen prudens agricola vinitorque discretus salubre debet remedium invenire, ne vel triticum evellatur inter zizania, vel in dejectione tinea vinea corrumpatur. Similiter etiam, licet ad abolendam hæreticam pravitatem invigilare debeat sollicitudo pastoris, sollicitè tamen debet attendere ne vel damnet innoxios, vel nocentes absolvat. Accepimus autem quod auctoritate litterarum nostrarum, quas dilectis filiis nostris Archipresbyteris & Canonicis Ecclesie tuæ contra * Gazaros, Arnaldistas, Pauperes de Lugduno, & Humiliatos, qui nondum redierunt ad mandatum apostolicæ sedis, & hæreticos universos direximus, dictus Archipresbyter tam contra Humiliatos quam universos hæreticos, sine distinctione quam posueramus in litteris nostris, excommunicationis sententiam promulgavit: cujus occasione sententiæ nonnulli quosdam qui, licet invitati, à populo Humiliati dicuntur, licet nullam hæresim, sed fidem, sicut dicitur, sapiant orthodoxam, & in humilitate cordis & corporis studeant Domino famulari, qui etiam in manibus tuis stare mandatis Ecclesie juraverunt, evitant, & eis tanquam excommunicatis communicare sicut hætenus non præsumunt. Quia verò non est nostræ intentionis innoxios cum nocentibus condemnare, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus tales ad tuam præsentiam convoces, & inquiras tam ab aliis de vita & conversatione ipsorum, quam ab eis de articulis fidei & aliis quæ videris inquirenda; & si nihil senserint quod sapiat hæreticam pravitatem, eos catholicos esse denunties, & prædicta sententia non teneri. Quod si forsan aliquid contra fidem sapiant orthodoxam, & parati fuerint ab errore discedere, ac mandatis apostolicis obe-

* Cataros.

dire, recepto ab eis juxta formam ecclesie juramento, quod solet à talibus exhiberi, beneficium eis absolutionis impendas; mandans eisdem sub debito juramenti præstiti ut errorem quem approbaverant, publicè improbent, & in aliis studeant pro viribus confutare; de cetero etiam fidem orthodoxam servant, & sedem apostolicam venerentur. Datum Laterani VIII. Idus Decembris.

B. PISTORIENSI EPISCOPO.

A Nobis tua fraternitas requisivit utrum ab illis decimas exigere debeas qui possessiones dant vel recipiunt ad affectum, cum alij se contentur per alios excusare quò minus cogantur ad decimas persolvendas; quid etiam sit de mulieribus in episcopatu tuo Presbyteris in capellis sub conversationis specie cohabitantibus faciendum, unde infamia irrogatur ordini Clericorum. Cum igitur quilibet decimas solvere teneatur, nisi à præstatione ipsarum specialiter sit exemptus; fraternitati tuæ duximus respondendum quòd à dantibus possessiones & accipientibus ad affectum, de fructibus quos percipiunt decimæ sunt solvendæ, nisi ab eis aliquid ostendatur quare ab hujusmodi sint immunes. Cum Clericis quoque non permittas mulierculas habitare; nisi fortè de illis personis existant in quibus naturale scædus nihil permittit cævi criminis æstimari. Datum Laterani IV. Nonas Decembris.

Epist. 229.
Qualiter decima persolvenda sint.
Cap. A nobis De Decimis.

LEGLENNENSI EPISCOPO.

Cum facti simus secundum Apostolum sapientibus & insipientibus debitorès, honori fratrum & coepiscoporum nostrorum, quos apostolica sedes in partem sollicitudinis evocavit, tanto abundantius deferre volumus & optamus, quanto propter eminentiam dignitatis à nobis & aliis sunt propensius honorandi. Ea propter, venerabilis in Christo frater, tuis justis petitionibus inclinati, præsentì pagina tibi duximus indulgendum ne quispiam Prælatorum, nisi pro manifesta & rationabili causa, excommunicationis vel suspensionis in te, quem nos, licet indigni, propriis manibus consecravimus, sententiam valeat promulgare. Nulli ergo &c. Datum Laterani XII. Kal. Decembris.

L. 44. De Episc. & Cler. in Cod. Theodos.

Epist. 230.
Quòd non facile excommunicari possit.